

Către Cella,

În viață ai un drum de parcurs : cu bune, cu rele, viața este creatoare , iubește-o.....nu te lăsa chinuită de prejudecăți, ascultă-ți inima și rosteste-o . Fii mândră de cine ești, nu te da la o parte din mâna soartei. Fii tu însăși, așa cum sunt eu, poate nu sunt scriitoare, dar scriu, poate nu sunt creatoare, dar creez, poate nu sunt ascultată, dar ascult. Și totuși, uită-te la mine, cine ar fi crezut că într-o zi o persoană așa ca tine să asculte un suflet nevinovat ca mine? Tu care te zbați întrucâtva între realitate și aparență, între asumare și iluzie, între curaj, ambiție și complexe sociale și, mai ales, între mai multe feluri de a iubi. Tu, capabilă să descrii nuanțele infime ale preadolescenței, să descrii sugestii subtile ale sufletului și inima să-ți bată înflăcărată și fără temeri, oare tu ești capabilă să ascuți durerea unui suflet ca al meu? Eu spun mereu același lucru: "Sunt atâtea colțuri de lune pe care nu le-am văzut, sunt atâția oameni pe care aș fi vrut să-i cunosc . Oameni ca tine. Mi- aș dori să te cunosc personal, să- ți citesc cuvintele pe care le rostești cu buzele tale pline de catifelare. Să te privesc în ochii, să- ți simt inima cum bate spre ademenire. Aș vrea să citesc printre rânduri la aceeași lumină scăzută de amurg. Dar răspunsul...Dar răspunsul vine din suplețea scriiturii, din naturelețea ta, din dezinvoltura ta, așa cum știu că muncești tu, Cella Serghi, pentru dezinvoltura aceea.

Întro zi poate te voi avea alături, iar în acea zi eu voi privi în ochi și îți voi spune: „ Ai rămas aceeași, Cella Serghi, ca întotdeauna!

Cu drag,

Iremediabila Mihaela din lumea interbelică!

Autor: Loredana Mihaela Sedlac , elevă în clasa a IX-a E la Liceul Teoretic „Bogdan-Vodă”, Vișeu de Sus